

andre, ikke gå terroristernes ærinde og ikke fastsætte en bestemt dato, men blive så længe, det gør nytte osv. Dette til trods for at det ene land efter det andet trækker sig ud eller reducerer deres engagement i den multinationale sikringsstyrke.

Danmark er det eneste vesteuropæiske land – bortset fra England, der jo er krigsførende og oprindelig var krigsførende – der er tilbage, når Italien nu som meddelt trækker sig ud. England reducerer umiddelbart med over 800 soldater, Polen har reduceret med 550, og Sydkorea reducerer med 1.000. Der er altså ganske mange, der enten trækker sig ud eller reducerer.

Vi har også set, at mange lande har et ganske beskedent bidrag. Vi ved, at der i den irakiske befolkning er stigende modstand mod koalitionsens tilstedeværelse. Provinsrådet i Basra har boykottet bl.a. samarbejdet med England og Danmark. Vi har set et engelsk helikopterstyrt, beklageligvis, her forleden, som vakte jubel i Basras gader.

Vi synes, det havde været rigtigt, hvis regeringen havde delt dette beslutningsforslag, så det blev tydeligt, at godt halvdelen af Folketinget, regeringen støttet af Dansk Folkeparti, fortsat kunne deltage i den multinationale styrke. Så kunne vi stemme imod, og så kunne vi i øvrigt stemme for en række af de andre initiativer, herunder FN-initiativerne i beslutningsforslaget. Men såfremt det ikke bliver delt, må vi stemme imod beslutningsforslaget.

Formanden:

Der er en række korte bemærkninger, men inden vi tager dem, vil jeg godt bede ordføreren om lige at gå ned og så op på talerstolen igen. Der er nogle problemer med teknikken.

Per Kaalund (S):

Og det skyldes mig?

Formanden:

Det kan træffe, at det hjælper. Værsgo at komme op igen. Det er ikke godt, men vi er nødt til at fortsætte. Så er der en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Søren Espersen.

Per Kaalund (S):

Jeg kan oplyse, at jeg ingen pacemaker har.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Det, jeg har forstået på Socialdemokratiet, er, at om 46 dage ruller vi ud af Irak, alle tanks og jeeps og folk ind i Herculesfly og så hjem. Det tager i hvert fald så lang tid at pakke tingene sammen, der hænger også en masse på væggene dernede rundt omkring i lejrene, så med 46 dage vil det sige, at vi skal starte i eftermiddag, hvis vi overhovedet har en mulighed for at komme ud.

Det, jeg vil spørge om, er: Hvad så? Hvem overtager så de militære opgaver, som de danske soldater har og løser til perfektion? Hvem havde hr. Per Kaalund tænkt sig skulle klare alle de ting, som de danske soldater nu klarer så glimrende?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

For det første har vi sat juli 2006 som sidste frist. Det har man altså haft over et år til at overveje fra regeringens side, så man kunne have udført en planmæssig tilbagetrækning.

For det andet skal det selvfølgelig være en planmæssig tilbagetrækning og ikke hovedkuld. Vi har bare måttet sætte en sidste frist for, hvor lang tid vi kunne medvirke.

Der bliver spurgt: Hvad så? Jeg mener, at samme spørgsmål kan rettes til England, som oprindelig var krigsførende. England trækker 800 soldater tilbage, hvem skal overtage de opgaver? Sydkorea trækker 1.000 tilbage, hvem skal overtage de opgaver?

Jeg kan da godt give svaret: Der er i dag omkring 150.000 soldater i Irak, fortrinsvis amerikanske – der er op mod 140.000 amerikanske soldater – og det er dem, der har de helt basale opgaver dernede. Det er dem, der startede ræset sammen med englænderne, og så kan de passende også afslutte det, forhåbentlig på en god og ordentlig måde.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jamen det er en uacceptabel forklaring, for sagen er, at Socialdemokraterne, når det her er færdigbehandlet om nogle dage, trykker på de røde knapper. Og det vil sige, at efter Socialdemokratiets opfattelse skal Danmark være ude den 1. juli. Det er sagen.

Kl. 11.20

England trak nogle tropper tilbage i fuld overensstemmelse med de irakiske tropper, der